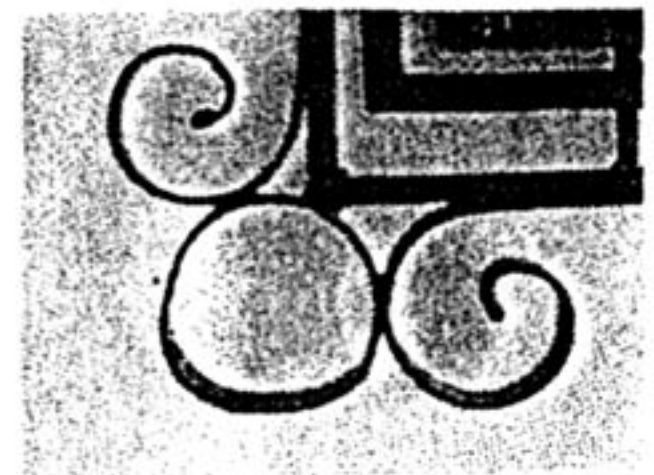
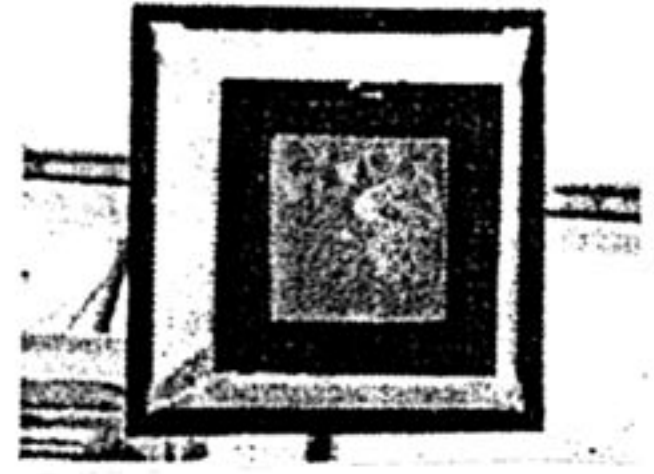
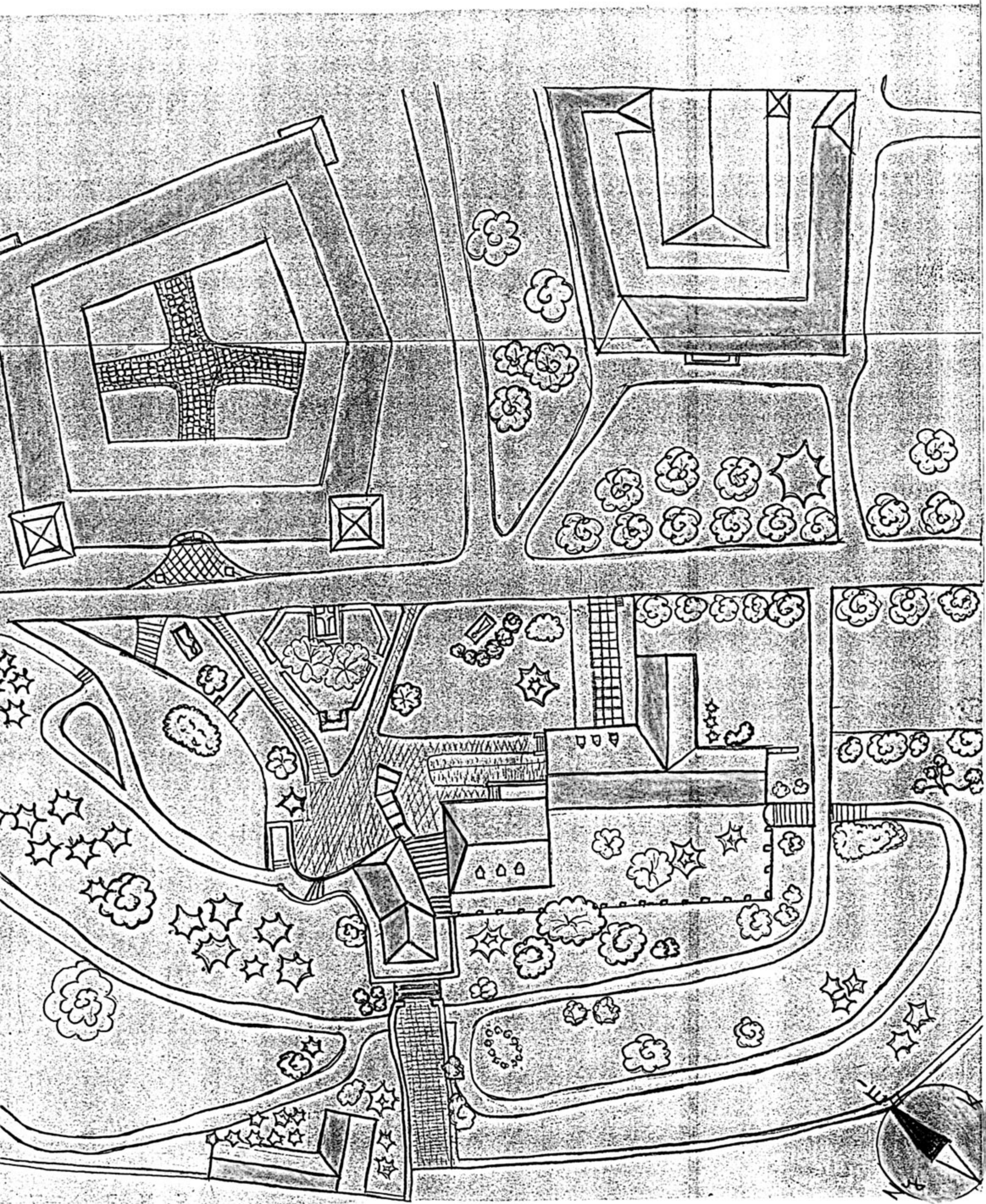
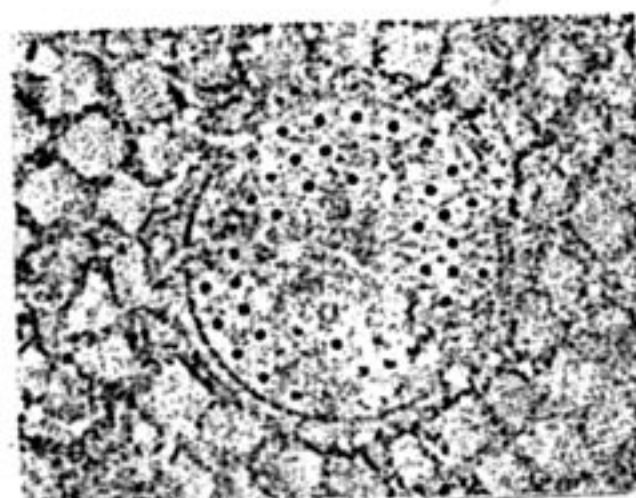
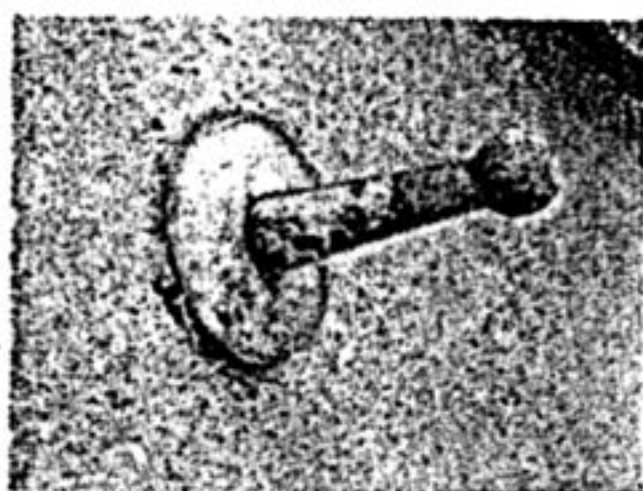
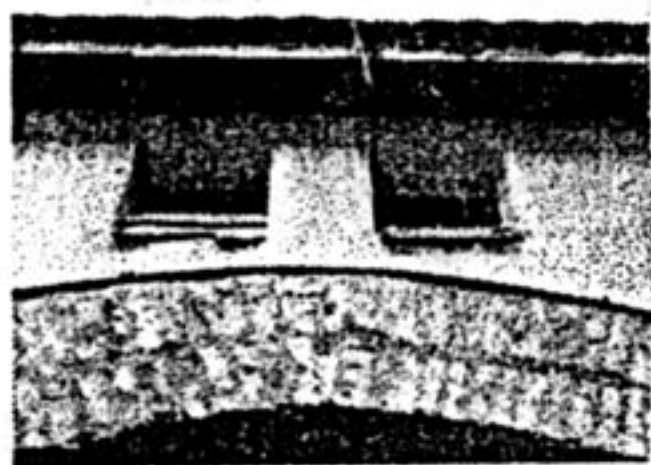
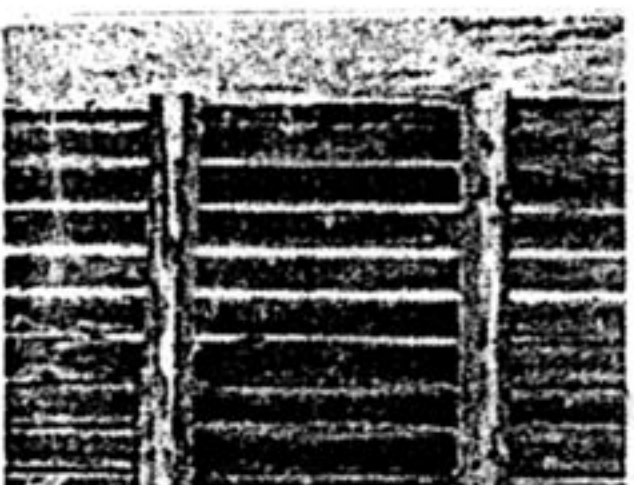

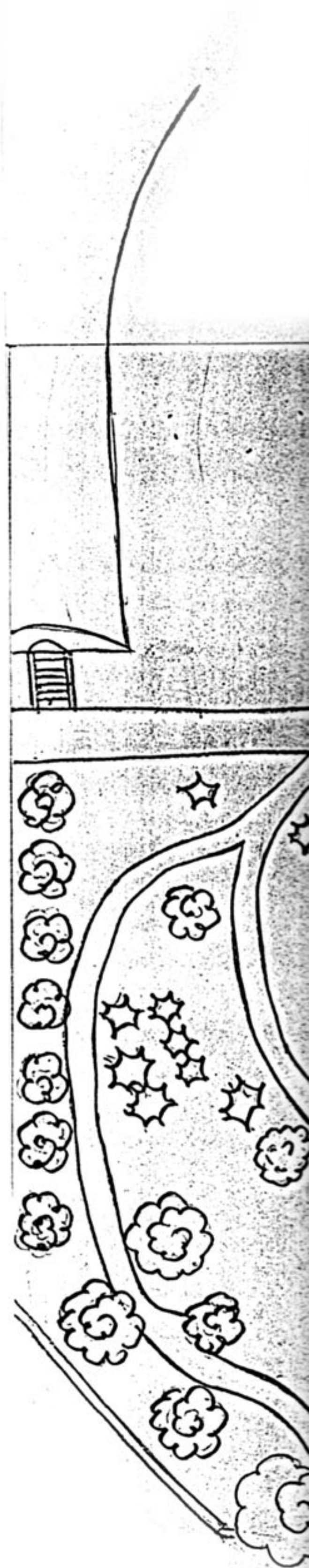

KINCSKERESŐ SÉTA a mosonmagyaróvári vár környékén

START

KINCSKERESŐ SÉTA a mosonmagyaróvári vár környékén

Kandelláber áll a poszton; díszes oszlop, lámpafő,
Megcsodálja cirádait a figyelmes járókelő.
Hosszú hídon bazalt kockák, nem fog rajtuk az idő,
Talpad alatt kipeg-kopog, deszkapalló reccsenő.

Jobbról-balról mély várarak, vizet haj, de rég látott!
Park díszlik a várdomb körül, madárkáknek nyújt otthont.
A kapuban nem áll őr, sem felvonóhíd kezelő,
Tolakodó ellenségre a tüzéség már nem lő.

Ha bátor vagy és belépsz az óriás szájába,
Állj meg a szép boltív alatt, s tekints fel a falakra!
Bár megkopott, és nem csillog, vakítóan sem ragyog,
Fejed fölött megláthatod kőbe vésett csillagod.

Kicsit odébb: táblán írás. Próbáld meg kibetűzni!
E latin nyelvű furcsa rovás Óvár múltját hirdeti.
A régi római erődítményt úgy nevezték; Ad Flexum,
Katonái fizetsége nem forint volt; hanem denarius és talentum.

Az udvaron két nyír fogad, alattuk kő hátán kereszt.
Figyelmeztetik a jövőt: Háborúba sose kezdj!

Odébb fekvő férfialak, egy sebesült katona.
Merre siratja babája? S hol lehet az otthona?
Hősi halott lett belőle, vagy jóra fordult a sora?

Tatóroktól, törököktől az ó vár sokat szenvedett,
A középkori századokban többször átépítettet.
Rab volt itt Hunyadi Mátyás V. László foglyaként,
Ült a tömlőben a lőcsei asszony, Győrben fejezték le szegényt.

A kéttornyú várat Teréziától kapta Mária Krisztina,
Házassága révén így lett Albert herceg tulajdona.
Wittman Antal igazgatta a főúr egész uradalmát,
Mintagazdasággá varázsolta Albert teljes birtokát.
E két férfi létrehozta a Gazdasági Tanintézetet,
Jutalomból Wittman Antal dicső magyar nemes lett.

1818 óta ide jár sok gazdász diák,
Hogy kitanulja az állattenyésztés-földművelés csínját-bínját.

A kapun belépve köszönt téged László, Rudolf, Elemér,
Nemesített búzájukból liszt készül és finom kenyér.

Körben a falon domborművek, megannyi jeles férfiú,
Mindegyikük tudós ember, s köztük egy költő: Lenau.

Oroszlánfejű rézkilincsek, faajtók, kőpad, öreg kút,
Ha mindegyiket kipróbáltad, újra a kertbe visz az út.
Kilépve a várudvarból, balkézzel vár hat tuja,
Karéjukban szép bronzszobor; az 56-os sortűz egy mártírja.

Jegyenyerában harkály odú, virágdíszes ajtó napfényt szór,
A várkapu felé tartunk, de most magasba hív a lépcsősor.
Lépj fel a lépcsőn 10+9-et, pihenj meg egyet, s lépj megint 11-et!
Kapu felett állsz, mellvéden jársz. Az új cserepeken mit találsz?
Rajtuk halálfej, szivecskés üzenet, ha szereted a szépet írdál
inkább levelet!

Haladj tovább, ki a füre, tekints széjjel kedvedre,
Rácsos kerek szellőzőkön kukucskálhatsz a mélybe.
A várdombon vagy, árok körben, alattad sötét verem;
A régi sajtpince belsejében most csak penész és dohszag terem.

Ereszkedj le a vár árkába, nézz fel a jegyenyerákra!
De jó lenne, ha ez a sok szép fa nekünk mesét mondhatna!

Karéjos levelű csertölgy fogad, kupacspikkelyei borzasak,
Őszi reggelen a makktermésből mókuscsemeték lakomáznak.

Szép facsoport áll a dombon, hosszú, puha tűs sima fenyők,
Simogasd meg a levelüket, melyek télen-nyáron zöldellők.

Ezüstfenyők törnek az égbe, tobozuk hosszúkás, hengeres,
Érdekesen dudoros a zöld juhar törzse, őse Amerikából érkezett.

Egyensúlyozz az ösvényszegélyen, bújj át az 5 lyukú híd alatt,
A tiszafa árnya vár fenn a dombon, a magjait megenni nem szabad!

Haladj tovább a sétányon, míg meglátsz egy boltívet,
Itt újból sok-sok lépcső hív fel a dombra téged.

A kígyó karú liliomfa vár az utad legvégén,
Rálelhatsz a kincses dobozra egy borzas bokor rejtékén.